

Motion

1981/82: 281

Kerstin Ekman m. fl.

Förnyelse av den svenska fiskeflottan

I fiskeristyrelsens regi har genomförts en utredning (fiskefartygsutredningen) i syfte att klarlägga tillståndet hos och behovet av förnyelse av den svenska fiskeflottan.

I utredningen konstateras att medelåldern bland fartygen inom den svenska fiskeflottan är hög och att förnyelse bör komma till stånd i en nära framtid.

Utöver fiskerinäringens behov av moderna fartyg får en sådan förnyelse betydelse för svensk varvsnäring.

Anskaffning av fiskefartyg i den storleksordning som redovisas i fiskefartygsutredningen är förenad med stora kostnader vilka bedöms alltför höga för de enskilda fiskelagen vid ersättningsanskaffning. Kostnaderna kan reduceras vid en anskaffning av längre serier, men sådan samordning torde inte vara möjlig att åstadkomma i de enskilda fiskeriorganisationernas regi.

Samhället bör därför genom aktiva åtgärder medverka till att den erforderliga förnyelsen kommer till stånd. Detta kan ske genom att generellt statligt finansieringsstöd lämnas fiskare som beställer nybyggnation vid svenska varv.

Den föreslagna nyanskaffningen bör så långt som möjligt tillgodose samhällets totala behov, varvid även marinens behov av hjälpfartyg i minröjningsorganisationen i krig bör beaktas. Av dagens minsveparbestånd i krigsorganisationen utgörs ca 85 % av uttagna fiskeskepp i trä. Med nuvarande utveckling kommer tillgången på användbara fiskeskepp att sjunka mot noll inom 15–20 år. Måste minröjningsfunktionen i krig helt upprätthållas med stamminsvepare, kommer det begränsade antalet att omöjliggöra minröjning för sjöfartens och fiskets behov.

Genom en militär anpassning redan vid byggnationen kan mobiliserings-tiderna avsevärt förkortas med åtföljande beredskapshöjande effekt.

Av totalförsvarsskäl föreligger således ett behov av nyanskaffning.

Fiskefartygsutredningen har från svenska varv erhållit uppgift på anskaffningkostnad för fartyg i stål resp. plast. Vid en serieanskaffning är tillverkningskostnaderna direkt jämförbara, medan den totala livstidskostnaden inte har behandlats. Vid bedömningen av den totala kostnaden måste förutom anskaffningskostnaden även behovet av underhåll samt kostnaderna härför under fartygets livslängd beaktas.

Mot denna bakgrund och med hänsyn till de krav som marinen måste ställa på omagnetiska skrov bör de statliga stödåtgärderna inriktas mot en anskaffning av fartyg byggda av plast, lättmetall eller trä. Som en bonuseffekt erhålls då ökad säkerhet mot minor för de fartyg som i händelse av krig skall försätta att bedriva fiske.

Avancerad teknik för konstruktion av plastfartyg finns inom landet. Marinen har sedan ca sju år ett plastfartyg – fiskeminsveparen Viksten – och har härigenom lång erfarenhet av bl. a. underhållsfrågor. Hittills kända faktorer tyder på att den totala livstidskostnaden för plastfartyg blir lägre än för annat materialslag. Ett civilt fiskefartyg i plast levererades förra året. Fiskeristyrelsen har framtagit projektunderlag för en billigare tillverkningsmetod i plast.

Starka skäl talar för att fortsätta utvecklingen av plastfartyg vid varvsindustrin då man därigenom kan

- stödja en intressant svensk utveckling av delvis ny teknik och där man kan bedöma att exportmöjligheter föreligger
- erbjuda svenska fiskare bra, moderna alternativ vid ersättningsanskaffning av fiskeskepp
- till viss del trygga sysselsättningen för svensk varvsnäring
- göra det möjligt för marinen att utnyttja fartygen i krigsorganisationen.

Mot bakgrund av vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen hos regeringen begär tillsättande av en utredning med uppgift att föreslå lämplig utformning av stödåtgärder för byggande av fiskefartyg i plast, lättmetall eller trä lämpade för såväl civilt som militärt bruk.

Stockholm den 14 januari 1982

KERSTIN EKMAN (fp)

KERSTIN SANDBORG (fp)

HANS PETTERSSON (fp)

i Röstånga

TORKEL LINDAHL (fp)

CHRISTER EIREFELT (fp)

JENS ERIKSSON (m)

ERIC REJDNELL (fp)

ÅKE PERSSON (fp)

MARGOT HÅKANSSON (fp)

ERLINGER BAGER (fp)